

איתן, כמו שנאמר, זה אותו נהר ושופע ויוצא מעדן.

עכשו, זקן, קום צמד על מרכבתך, שעכשו תפל ולא תוכל לקום. הרי שלמה המלך בא בכחותיו ומרכבותיו וגבריו ופרשיו וכא כנגדך. קום צא מן השדה, שלא ימצא אותך שם. כתוב (מלכים א-ח) ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג וגו'. ירח שנולדו בו האיתנים, ומי הם? האבות, והם איתני העולם, וירח זה הוא תשרי. שאלפא ביתא חוזר למפרע ממטה למעלה.

ועוד מדבריה, נאה שתצא מן השדה ולא תמצא שם. אלו כתוב משפיל איתן האזרחי - אז כמו שאמרת. אבל עכשו שכתוב משפיל לאיתן האזרחי, הקרב שלך אינו כלום, ותצא מן השדה בעל כרחך ולא תתראה שם.

אי זקן, עני מספן, איך תצא? אם כן, ינצחו אותך ותברח מן השדה, כל בני העולם ירדפו אחריך, ואין לך פנים להראות לפני איש לעולמים. כאן נשבע אני שלא אצא מהשדה, וכאן אראה פנים בפנים בשלמה המלך, וכל איש ישראל, והגברים והפרשים והמרכבות שלו. הקדוש ברוך הוא יסיע לך, זקן, שהרי אתה עיף כח. קום זקן, התגבר בכחך והתחזק, שעד היום הנה היית גבור חזק בגברים.

פתח ואמר, משפיל לאיתן האזרחי. אלו כתוב משפיל לדוד - אז כמו שאמרת, אבל משפיל לאיתן כתוב. יש משפיל ויש משפיל. יש משפיל למעלה ויש משפיל למטה. משפיל לאיתן, בזמן שאותו איש (נהר) עומד בתשוקה, כל האיברים שמחים

איתן, כמה דאתמר, דא ההוא נהר דנגיד ונפיק מעדן.

השתא סבא, קום קאים על רתיכך, דהשתא תנפול ולא תיכול למיקם. הא שלמה מלפא, אתי בחילוי ורתיכוי וגברוי ופרשוי, ואתי לקבלך, קום פוק מן חקלא, דלא ישפח לך תמן. פתיב (מלכים א ח) ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג וגו'. ירח דאתילידו ביה האיתנים, ומאן אינון. אבהן, ואינון איתני עולם. וירח דא, איהו תשרי. דאלפא ביתא אהדר למפרע מתתא לעילא.

ותו ממילך, יאות דתפוק מן חקלא, ולא תשתכח תמן. אילו כתיב משפיל איתן האזרחי כדקאמרת. השתא דכתיב משפיל לאיתן האזרחי. לית קרבך פלום, ותפוק מן חקלא, בעל כרחך ולא תתחזי תמן.

אי סבא עניא מספנא, היכי תפוק. אי הכי, ינצחון לך ותערוק מן חקלא, כל בני עלמא ירדפון אבתרך, ולית לך אנפין לאתחזאה קמי בר נש לעלמין. הכא אומינא, דלא אפוק מן חקלא, והכא אתחזי אנפין באנפין בשלמה מלפא, וכל איש ישראל, וגוברין ופרשין ורתיכין דיליה. קדשא ברין הוא יסייע לך סבא, דהא לאי חילא אנת. קום סבא אתגבר בחילך ואתתקף, דעד יומא דא הוית גיבר תקיף בגוברין.

פתח ואמר, משפיל לאיתן האזרחי. אלו כתיב משפיל לדוד, כדקאמרת, אבל משפיל לאיתן, אית משפיל ואית משפיל. אית משפיל לעילא, ואית משפיל לתתא. משפיל לאיתן בזמנא דההוא גבר (נהר), קם בתאובתא כל שייפין חדאן ומתחברן לגביה, ואי הוא

ומתחברים עמו. ואם הוא עולה, עד שהמח העליון מתפסס אליו ושם מח כנגדו. ואז משפיל לאיתן האזרחי, משפיל אותו ומודיע לו על ידי אברהם (על ידיו של אברהם) אוהבו כל מה שצריך, ואותו מח עליון משפיל לאיתן. וכשדוד המלך נתקן בתשוקה אליו, הוא משפיל לדוד, כמו שהיה המח העליון משפיל אותו. ולכן יש משפיל ויש משפיל. (יש משפיל).

בירח האתנים, שנולדו האיתנים בירח הזה. הבנין למטה הוא כמו שלמעלה, ונולדו בו הרים ואיתנים. הרים נסתרים. אתנים - ירכים חזקות פנחשת, ואותו האיתן ביניהם.

קום זקן, תפּה לכל הצדדים. בשעה שעלה משה לקבל תורה, מסר לו הקדוש ברוך הוא שבעים מפתחות של התורה. פשהגיע לחמשים (לששים) ותשעה, היה מפתח אחד גנוז ונסתר, שלא היה מוסר לו. התחנן לפניו. אמר לו: משה, כל המפתחות העליונים והתחתונים תלויים במפתח הזה. אמר לפניו: רבון העולם, מה שמו? אמר לו: איתן. וכל אותם איתנים תלויים בו, ובו עומדים מחוץ לגוף, שתורה שבכתב הוא, מודיע לו ומשפיל אותו, הוא עקר והמפתח של תורה שבכתב.

וכשנתקנה תורה שבעל פה אליו, עקר ההיכל הוא המפתח שלה (אלי), ודאי שאז משפיל לדוד. ומתוך שירשה תורה שבעל פה (אלי) אותיות למפרע. ועל זה הוא נקרא תשרי, הוא תשרי, אבל משום שהוא סוד השם הקדוש, חתום בו הקדוש ברוך הוא אות של שמו י'. במזבח חתום בו ה', הרשת עד חצי המזבח. באה

דף ק"י ע"ב) סליק, עד דמוחא עלאה אתפייס לגביה, וחדוי לקבליה. וכדין משפיל לאיתן האזרחי, משפיל ליה, ואודע ליה על ידא דאברהם (ס"א על ידיו דאברהם) רחימוי, כל מה דאצטריך, וההוא מוחא עלאה משפיל לאיתן. וכד דוד מלכא, אתתקן בתיאובתא לגביה, איהו משפיל לדוד. כמה דהוה מוחא עלאה, משפיל ליה. ועל דא, אית משפיל, ואית משפיל. (אית משפיל).

בירח האיתנים, דאתילידו בהא ירח איתנים, בנינא לתתא איהו כגוונא דלעילא, ואתילידו ביה הרים ואיתנים. הרים סתימין. איתנים: ירכין תקיפין פנחשא, וההוא איתן ביניהם.

קום סבא, הוי מחי לכל סטרין, בשעתא דסליק משה לקבלא אורייתא, מסר ליה קדשא בריך הוא שבעין מפתחין דאורייתא. פד מטא לתשעה (ושיתין) וחמשין, הוה חד מפתחא גניז וסתים, דלא הוה מסר ליה, אתחנן לקמיה. אמר ליה, משה, כל מפתחין עלאין ותתאין בהאי מפתחא תליין. אמר לקמיה, מאריה דעלמא, מה שמיה. אמר ליה איתן. וכל אינון איתנים ביה תליין, וביה קיימן לבר מגופא דתורה שבכתב איהו. אודע ליה, ומשפיל ליה, איהו עקרא ומפתחא דתורה שבכתב.

וכד אתתקנת תורה שבעל פה לגביה, עיקרא דהיכלא הוא מפתחא דילה, (לגביה) ודאי כדין משפיל לדוד. ומגו דירתא תורה שבעל פה, (לגביה) אתוון למפרע. על דא אקרי תשרי תשרי איהו, אבל בגין דאיהו רזא דשמא קדישא חתים ביה קדשא בריך הוא, את דשמיה י'. במזבח, חתים ביה ה', הרשת עד חצי המזבח. אתת דבורה,